

ความเห็นส่วนตัว
ของ นายวิรุพท์ แสงเทียน ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๒/๒๕๖๗

เรื่องพิจารณาที่ ๒๓/๒๕๖๖

วันที่ ๒๔ เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๗

ระหว่าง { คณะกรรมการการเลือกตั้ง ผู้ร้อง
นายพิธา ลิ้มเจริญรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผู้ถูกร้อง

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาคำร้อง คำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ความเห็น ข้อมูลและเอกสารของหน่วยงานและบุคคลที่เกี่ยวข้อง และเอกสารประกอบแล้ว เห็นว่า เพื่อประโยชน์แก่การพิจารณาอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๒๗ วรรคสาม จึงกำหนดให้มีการไต่สวนพยานบุคคลรวม ๓ ปาก คือ นายแสวง บุญมี เลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้ง ผู้ถูกร้อง และนายคิมห์ สิริทวีชัย ประธานกรรมการบริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) แล้วเห็นว่า คดีมีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะพิจารณาวินิจฉัยได้ จึงยุติการไต่สวนตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๘ วรรคหนึ่ง

ประเด็นวินิจฉัย

สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้ถูกร้องสิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๑ (๖) ประกอบมาตรา ๙๘ (๓) หรือไม่ นับแต่เมื่อใด

ความเห็น

พิจารณาแล้ว รัฐธรรมนูญ มาตรา ๙๘ และมาตรา ๑๐๑ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๗ รัฐสภา ส่วนที่ ๒ สภาผู้แทนราษฎร โดยมาตรา ๙๘ บัญญัติว่า “บุคคลผู้มีลักษณะดังต่อไปนี้ เป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ... (๓) เป็นเจ้าของหรือผู้ถือหุ้นในกิจการ

หนังสือพิมพ์หรือสื่อมวลชนใด ๆ” และมาตรา ๑๐๑ บัญญัติว่า “สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สิ้นสุดลงเมื่อ ... (๖) มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๙๘”

เห็นว่า บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๙๘ มีความมุ่งหมายเพื่อกำหนดลักษณะต้องห้ามของบุคคลในการสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไว้ ที่ต้องได้รับการถ่วงดุลของคุณสมบัติเบื้องต้นเพื่อเป็นหลักประกันว่าบุคคลนั้น ๆ จะปฏิบัติหน้าที่อย่างซื่อสัตย์สุจริต มีความประพฤติ และคุณสมบัติเป็นที่ยอมรับและเชื่อถือของสาธารณชน โดยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๙๘ (๓) บัญญัติให้บุคคลผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ถือหุ้นในกิจการหนังสือพิมพ์หรือสื่อมวลชนใด ๆ เป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๑ (๖) บัญญัติให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๙๘ ต้องสิ้นสุดสมาชิกภาพการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรลง เพื่อป้องกันมิให้อาศัยความได้เปรียบจากการเป็นเจ้าของกิจการหนังสือพิมพ์หรือสื่อมวลชนเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์หรือเป็นโทษแก่บุคคลใดเพื่อประโยชน์ในทางการเมือง และใช้อำนาจครอบงำสื่อมวลชนอันจะทำให้สื่อมวลชนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเป็นอิสระและเป็นกลาง

ผู้ร้องอ้างว่า ผู้ถูกร้องเป็นผู้ถือหุ้นในบริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) ซึ่งมีวัตถุประสงค์ข้อ ๑๘ ข้อ ๔๐ ข้อ ๔๑ และข้อ ๔๓ ในการประกอบกิจการสถานีวิทยุโทรทัศน์บอกรับเป็นสมาชิกและโทรภาพทางสาย รับจ้างโฆษณาทางโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ หรือสื่อใด ๆ ตลอดจนรับจ้างออกแบบโฆษณาทุกชนิดทุกประเภท ประชาสัมพันธ์ และรับจ้างผลิตรายการทางสถานีวิทยุ โทรทัศน์ ปัจจุบันบริษัทยังคงประกอบกิจการ ไม่ได้เลิกบริษัท (เอกสารหมาย ร ๑๗) ประกอบกับตามแบบ ส.บข. ๓ ของบริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) ที่ยื่นต่อกรมพัฒนาธุรกิจการค้า เมื่อวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๖๖ นำส่งงบการเงินรอบปีบัญชีสิ้นสุดวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๕ ระบุประเภทธุรกิจว่า “สื่อโทรทัศน์” (เอกสารหมาย ร ๙ และ ร ๒๓)

ผู้ถูกร้องโต้แย้งว่า บริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) ถูกยกเลิกสัญญาเข้าร่วมงานและดำเนินการสถานีวิทยุโทรทัศน์ระบบ ยู เอช เอฟ นับตั้งแต่วันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๐ คดีพิพาทเกี่ยวกับการเรียกร้องค่าเสียหายระหว่างบริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) กับสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (สปน.) อยู่ระหว่างการพิจารณาพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด (เอกสารหมาย ถ ๖) และปัจจุบันบริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) ไม่ได้ประกอบกิจการเกี่ยวกับสื่อมวลชน ซึ่งการประชุมสามัญผู้ถือหุ้นประจำปี ๒๕๖๖ นายคิมห์ สิริทวิชัย ประธานกรรมการบริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) ในฐานะประธานในที่ประชุม ยืนยันว่า ขณะนี้บริษัทยังไม่มีดำเนินการใด ๆ จนกว่าผลคดีจะสิ้นสุด (หมาย วถ ๑) ประกอบกับบริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) ไม่มีรายได้จากการประกอบกิจการ

หนังสือพิมพ์หรือสื่อมวลชนตามแบบ ส.บช.๓ รับวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๖๖ นำส่งงบการเงินรอบปีบัญชีสิ้นสุด ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๕ ระบุว่า ไม่ได้ดำเนินการเนื่องจากรอผลคดี มีรายได้จากผลตอบแทนการลงทุนและดอกเบี้ยรับ งบกระแสเงินสดระบุว่า บริษัทมีรายได้จากการขายตราสารทุนหรือตราสารหนี้ของกิจการอื่น และมีรายได้จากดอกเบี้ยรับ และงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จจะระบุรายได้มาจากผลตอบแทนจากเงินลงทุนและดอกเบี้ยรับ (เอกสารหมายเลข ๓๒) นอกจากนี้ สำนักงาน กสทช. แจ้งว่า บริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) ไม่เป็นผู้ได้รับอนุญาตหรือได้รับจัดสรรให้ใช้คลื่นความถี่เพื่อประกอบกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ หรือกิจการโทรคมนาคม ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง (เอกสารหมายเลข ๓๓)

มีข้อที่ต้องพิจารณาก่อนว่า วันสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไปเมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๖๖ บริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) ประกอบกิจการหนังสือพิมพ์หรือสื่อมวลชนใดๆ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๙๘ (๓) หรือไม่

ข้อเท็จจริงเบื้องต้นฟังได้ว่า เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๖ ได้มีพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๖ เพื่อให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป และวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๖ ผู้ร้องออกประกาศกำหนดให้วันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๖๖ เป็นวันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป และกำหนดให้วันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๖ ถึงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๖ เป็นวันรับสมัครเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ ซึ่งพรรคก้าวไกลยื่นบัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อต่อผู้ร้องในวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๖ โดยมีรายชื่อของผู้ถูกร้องอยู่ในลำดับที่ ๑ ต่อมาหลังการเลือกตั้งวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๖๖ ผู้ร้องประกาศผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อโดยปรากฏชื่อผู้ถูกร้องเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคก้าวไกล อย่างไรก็ตาม ปรากฏว่าผู้ถูกร้องมีชื่อเป็นผู้ถือหุ้นในบริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) ตามสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น ณ วันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๖๖ ลำดับที่ ๗๐๖๑ จำนวน ๔๒,๐๐๐ หุ้น (เอกสารหมายเลข ร ๘/๓, ๓๙/๑, ๔๑/๓ และ ๔๓/๒๐) และผู้ถูกร้องถือหุ้นดังกล่าวเรื่อยมาจนกระทั่งเมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๖ ผู้ถูกร้องได้โอนหุ้นดังกล่าวทางทะเบียนให้นายภาวิช ลิ้มเจริญรัตน์ (เอกสารหมายเลข ร ๓๗, ๓๘ และ ๔๐ และ ๔๑) โดยตามแบบนำส่งงบการเงิน (แบบ ส.บช.๓) ของบริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) ที่ยื่นต่อกรมพัฒนาธุรกิจการค้า เมื่อวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๖๖ นำส่งงบการเงินรอบปีบัญชีสิ้นสุดวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๕ ระบุประเภทธุรกิจว่า “สื่อโทรทัศน์” (เอกสารหมายเลข ร ๙, ๑๐, ๑๑/๑, ๑๒/๑ และ ๑๓/๑)

เห็นว่า เมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๓๘ บริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) เดิมชื่อบริษัท สยาม อินโฟเทคเนอเมนท์ จำกัด ทำสัญญาเข้าร่วมงานและดำเนินการสถานีวิทยุโทรทัศน์ กำหนดอายุสัญญา ๓๐ ปี กับสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (สปน.) (เอกสารหมายเลข ศ ๓) ซึ่งได้จดทะเบียน แปรสภาพเป็นบริษัทมหาชนจำกัดและเปลี่ยนชื่อเป็นบริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) ระบุวัตถุประสงค์ ของบริษัทมหาชนจำกัด จำนวน ๔๕ ข้อ โดยข้อ ๑๘ ข้อ ๔๐ ข้อ ๔๑ และข้อ ๔๓ เป็นไปตามที่ผู้ร้อง กล่าวอ้าง (เอกสารหมายเลข ศ ๓) ต่อมา สปน. มีหนังสือลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๐ ถึงกรรมการ ผู้จัดการบริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) แจ้งบอกเลิกสัญญาเข้าร่วมงานและดำเนินการสถานีวิทยุ โทรทัศน์ระบบ ยู เอช เอฟ ระบุว่า การแจ้งบอกเลิกสัญญาโดยหนังสือฉบับนี้ ย่อมเป็นผลให้สัญญา เข้าร่วมงานฯ สิ้นสุดลง (เอกสารหมายเลข ศ ๔๗) อันเป็นเหตุให้บริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) ไม่สามารถใช้คลื่นความถี่เพื่อประกอบกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ หรือกิจการโทรคมนาคม นับแต่นั้นเป็นต้นมาจนขณะเวลานี้ ซึ่งสอดคล้องกับข้อเท็จจริงที่ว่า เมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๐ บริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) ยื่นแบบแจ้งการเปลี่ยนแปลงข้อเท็จจริงนายจ้างต่อสำนักงาน ประกันสังคม เพื่อแจ้งว่าบริษัทหยุดกิจการชั่วคราวตั้งแต่วันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๐ เนื่องจากไม่มี พนักงาน โดยสำนักงานประกันสังคมตรวจสอบแล้วอนุมัติการหยุดกิจการชั่วคราวดังกล่าว ซึ่งจนถึง ปัจจุบันยังคงปรากฏข้อมูลสถานประกอบการของสำนักงานประกันสังคมว่า หยุดกิจการชั่วคราวตั้งแต่วันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๐ ถึงปัจจุบัน (เอกสารหมายเลข ศ ๘๔) ประกอบกับเมื่อพิจารณา แบบ ส.บช.๓ รอบปีบัญชีสิ้นสุดวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๐ ถึงปี ๒๕๖๒ ระบุประเภทธุรกิจว่า “กิจกรรมของบริษัท โฮลดิ้งที่ไม่ได้ลงทุนในธุรกิจการเงินเป็นหลัก” รอบปีบัญชีสิ้นสุดวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๓ และปี ๒๕๖๔ ระบุประเภทธุรกิจว่า “สื่อโทรทัศน์” ระบุสินค้า/บริการว่า “ปัจจุบันไม่ได้ดำเนินการเนื่องจากติดคดีความ” รอบปีสิ้นสุดวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๕ ระบุประเภทธุรกิจว่า “สื่อโทรทัศน์” ระบุสินค้า/บริการว่า “ไม่ได้ดำเนินการเนื่องจากรอผลคดี/มีรายได้จากผลตอบแทนการลงทุนและดอกเบี้ยรับ” (เอกสารหมายเลข ศ ๑๑/๑, ศ ๑๐/๑, ศ ๙/๑, ศ ๘/๑, ศ ๗/๑ และ ศ ๖/๑) นอกจากนี้ หมายเหตุประกอบงบ การเงินสำหรับปีสิ้นสุดวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๐ ถึงปี ๒๕๖๕ ระบุว่า บริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) เคยดำเนินธุรกิจหลักเกี่ยวกับการดำเนินการสถานีโทรทัศน์ สื่อโฆษณา และการผลิตรายการ แต่ สปน. ได้เพิกถอนสัญญาดังกล่าวส่งผลให้บริษัทต้องหยุดดำเนินกิจการและระบุว่า บริษัทมีรายได้ผลตอบแทนจาก การลงทุนและดอกเบี้ยรับ ส่วนบริษัทย่อย คือ บริษัท อาร์ตแวนซ์ มีเดีย จำกัด ปัจจุบันหยุดดำเนินธุรกิจ (เอกสารหมายเลข ศ ๖ ถึง ศ ๑๑) และเมื่อพิจารณาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บริษัท (ภ.ง.ด.๕๐) ตั้งแต่ปี ๒๕๖๐ ถึงปี ๒๕๖๕ ระบุว่าประกอบกิจการเผยแพร่ภาพยนตร์ วิทยุทัศน์ และรายการโทรทัศน์

แต่ระบุรายได้โดยตรงจากการประกอบกิจการเป็น “ศูนย์บาท” และระบุรายได้อื่นว่ามาจากดอกเบี้ยรับ (เอกสารหมายเลข ศ ๑๕ ถึง ศ ๒๐) ส่วนกรณีที่แบบ ส.บช.๓ ปี ๒๕๖๕ มีจำนวนสองฉบับที่มีข้อความอันเป็นสาระสำคัญไม่ตรงกันนั้น นายคิมท์ สิริทวีชัย ประธานกรรมการบริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) เบิกความว่า แบบ ส.บช.๓ ทั้ง ๒ ฉบับ เป็นการยื่นเอกสารฉบับหลังแก้ไขและยกเลิกเอกสารฉบับแรก เพื่อให้เกิดความชัดเจนและไม่ให้เกิดข้อถกเถียงในข้อความของเอกสารฉบับแรก และกรณีเอกสารฉบับแรกระบุประเภทสินค้า/บริการว่า “สื่อโฆษณา” เป็นไปตามที่กระทรวงพาณิชย์กำหนดให้ กรณีบริษัทไม่ได้ดำเนินกิจการให้ระบุวัตถุประสงค์ข้อใดข้อหนึ่งของบริษัท ซึ่งข้อเท็จจริงสอดคล้องกับคู่มือการนำส่งงบการเงินของกรมพัฒนาธุรกิจการค้าที่กำหนดให้การกรอกข้อมูลประเภทธุรกิจกรณีไม่ได้ดำเนินกิจการให้ระบุวัตถุประสงค์ให้ตรงกับที่จดทะเบียนไว้กับกรมพัฒนาธุรกิจการค้า (เอกสารหมายเลข ศ ๑๔๐/๖๔) ส่วนกรณีรายงานการประชุมสามัญผู้ถือหุ้นเมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๖๖ หน้าสุดท้าย ซึ่งมีผู้ถือหุ้นถามว่า ในขณะนี้บริษัทยังประกอบกิจการเป็นสื่อมวลชนอยู่หรือไม่ คำตอบระบุว่า ยังประกอบกิจการอยู่ ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของบริษัทนั้น ไม่ใช่การยืนยันว่าบริษัทดำเนินกิจการสื่อมวลชน ยิ่งไปกว่านั้น การที่จะพิจารณาว่าบริษัทประกอบกิจการหนังสือพิมพ์หรือสื่อมวลชนหรือไม่นั้น จะพิจารณาโดยลำพังจากวัตถุประสงค์ที่ปรากฏในหนังสือรับรองบริษัทที่ยังไม่มีการเลิกกิจการ ก็ไม่อาจถือว่านิติบุคคลนั้นยังคงเป็นสื่อมวลชนอยู่ แต่ต้องพิจารณาจากแหล่งที่มาของรายได้ของกิจการนั้น ณ วันที่มีเหตุแห่งการยื่นคำร้องนั้น เป็นสำคัญด้วย ประกอบกับหากศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาให้บริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) ชะงักคดี จะมีการพิจารณากันอีกครั้งว่า บริษัทจะดำเนินกิจการต่อไปหรือไม่ เห็นได้ว่า การที่แบบ ส.บช.๓ ของปี ๒๕๖๓ ถึงปี ๒๕๖๕ ระบุประเภทธุรกิจว่า “สื่อโทรทัศน์” ต้องพิจารณาประกอบกับข้อมูลและเอกสารอื่น ๆ ในการนำส่งงบการเงินของบริษัท โดยเฉพาะงบการเงินและหมายเหตุประกอบงบการเงินที่จัดทำขึ้นโดยผู้สอบบัญชีรับอนุญาตเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงการประกอบกิจการของบริษัทที่ถูกต้องแท้จริง แม้จากการไต่สวนฟังได้ว่า บริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) จัดตั้งขึ้นเพื่อประกอบกิจการเกี่ยวกับสถานีโทรทัศน์ สื่อโทรทัศน์ การผลิตสื่อโฆษณา และการผลิตรายการซึ่งเป็นกิจการที่เป็นสื่อตัวกลางในการส่งข่าวสาร สาร และเนื้อหาสาระไปสู่มวลชนที่สามารถสื่อความหมายให้ประชาชนทราบได้เป็นการทั่วไป แต่เมื่อแบบ ส.บช. ๓ หมายเหตุประกอบงบการเงิน ภ.ง.ด.๕๐ ตั้งแต่ปี ๒๕๖๐ ถึงปี ๒๕๖๕ ปรากฏข้อมูลที่สอดคล้องกันว่า บริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) หยุดดำเนินกิจการดังกล่าวนับตั้งแต่ สเปน. บอกลีกสัญญาเมื่อ ปี ๒๕๕๐ และบริษัทยังคงรอผลคดีที่อยู่ระหว่างการพิจารณาพิพากษาของศาลปกครองสูงสุดก่อนที่บริษัทจะพิจารณาว่าจะดำเนินกิจการอย่างไรต่อไป เมื่อพิจารณาจากรายได้ของบริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) ไม่ปรากฏว่าบริษัทมีรายได้จากกิจการที่เกี่ยวข้องกับสื่อมวลชน โดยเป็น

รายได้ที่มาจากผลตอบแทนจากการลงทุนและดอกเบี้ยรับ การที่นายคิมท์ เบิกความว่า หากศาลปกครองสูงสุด มีคำพิพากษาให้บริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) ชนะคดี จะมีการพิจารณาอีกครั้งระหว่างผู้ถือหุ้นและกรรมการบริหารบริษัทว่า บริษัทจะดำเนินกิจการต่อไปหรือไม่ ซึ่งอาจจะประกอบกิจการสื่อมวลชน หรือจะประกอบกิจการอื่น ๆ ตามวัตถุประสงค์ของบริษัทข้อใดข้อหนึ่งจาก ๔๕ ข้อก็ได้ เป็นเรื่องในอนาคต ที่ยังมีได้มีการพิจารณาในขณะนี้ อันแสดงให้เห็นว่าปัจจุบันบริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) ไม่ได้ ประกอบกิจการที่เกี่ยวกับสื่อมวลชน อีกทั้งข้อเท็จจริงฟังไม่ได้ว่าบริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) ได้รับ ใบอนุญาตให้ประกอบกิจการตามพระราชบัญญัติจัดแจ้งการพิมพ์ พ.ศ. ๒๕๕๐ พระราชบัญญัติการ ประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ และไม่เป็นผู้ได้รับอนุญาตประกอบกิจการภาพยนตร์ วิทยุทัศน์ และสื่อโฆษณา ตามพระราชบัญญัติ ภาพยนตร์และวิทยุทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ (เอกสารหมายเลข ศ ๘๕ ถึง ศ ๙๐) ดังนั้น ณ วันสมัครรับเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป เมื่อปี ๒๕๖๖ บริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) มิได้ประกอบ กิจการหนังสือพิมพ์หรือสื่อมวลชนใด ๆ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๙๘ (๓) เช่นนี้ ย่อมไม่อาจทำให้ สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้ถูกร้องต้องสิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๑ (๖) ประกอบมาตรา ๙๘ (๓) ได้

เมื่อบริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) มิได้ประกอบกิจการหนังสือพิมพ์หรือสื่อมวลชนใด ๆ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๙๘ (๓) การจะพิจารณาต่อไปว่าผู้ถูกร้องเป็นเจ้าของหรือผู้ถือหุ้นในกิจการ ของบริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) หรือไม่ ซึ่งไม่ว่าจะฟังไปในทางใดก็ไม่ทำให้ผลของคดีเปลี่ยนแปลง เป็นอย่างอื่นได้ แต่อย่างไรก็ตาม เพื่อให้การพิจารณาสืบกระแสดความตามที่มีข้อโต้แย้งกันอยู่ ศาลรัฐธรรมนูญเห็นควรพิจารณาต่อไปว่าผู้ถูกร้องเป็นเจ้าของหรือผู้ถือหุ้นในกิจการดังกล่าวหรือไม่

ผู้ร้องอ้างว่า บัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น ณ วันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๖๖ ปรากฏชื่อผู้ถูกร้องเป็นผู้ถือหุ้น ในลำดับที่ ๗๐๖๑ จำนวน ๔๒,๐๐๐ หุ้น โดยถือหุ้นในนามตนเอง มิได้หมายเหตุว่าถือแทนบุคคล นิติบุคคล หรือในฐานะผู้จัดการมรดกแต่อย่างใด (เอกสารหมายเลข ร ๒๗/๓) และถือหุ้นดังกล่าวเรื่อยมา จนกระทั่งเมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๖ ผู้ถูกร้องได้โอนหุ้นทั้งหมดให้นายภาวิชณ ลิ่มเจริญรัตน์ (เอกสารหมายเลข ร ๓๗)

ผู้ถูกร้องโต้แย้งว่า ผู้ถูกร้องมิได้ถือหุ้นบริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) ไว้เพื่อตน โดยในวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๐ ผู้ถูกร้องในฐานะผู้จัดการมรดกได้รับโอนหลักทรัพย์จากบัญชีหลักทรัพย์ที่บิดา ของผู้ถูกร้องเคยเปิดไว้กับบริษัทหลักทรัพย์ ฟิลลิป (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) รวมถึงหุ้นของ

บริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) จำนวน ๔๒,๐๐๐ หุ้น ผู้ถูกร้องได้รับมอบหมายจากทนายทให้ถือครอง หลักทรัพย์ทุกรายการอันเป็นทรัพย์สินมรดกไว้แทนทายาทอื่น และได้รับทราบจากบริษัทหลักทรัพย์ ฟิลลิป (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) ว่า ไม่สามารถระบุนาม “ผู้จัดการมรดก” ต่อท้ายชื่อ-สกุลของผู้ถือ หลักทรัพย์ที่เป็นมรดกได้ (เอกสารหมายเลข ๑๕) ปรากฏตามสำเนาหนังสือรับรองของบริษัท หลักทรัพย์ ฟิลลิป (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๖๒ ผู้ถูกร้อง ในฐานะผู้จัดการมรดกได้ทำสัญญาแบ่งปันทรัพย์สินมรดกโดยโอนหุ้นบริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) จำนวน ๔๒,๐๐๐ หุ้น ให้นายภาวิช ลิ้มเจริญรัตน์ ปรากฏตามสำเนาหนังสือสัญญาโอนหุ้น บริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) (เอกสารหมายเลข ๑๗) ดังนั้น กรณีที่ปรากฏชื่อผู้ถูกร้องเป็นผู้ครอบครองหุ้นดังกล่าว จนถึงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๖ ซึ่งเป็นวันเปลี่ยนแปลงทางทะเบียน เป็นเพียงการครอบครองแทน นายภาวิช ลิ้มเจริญรัตน์ ซึ่งเป็นเจ้าของที่แท้จริงในหุ้นดังกล่าวตั้งแต่วันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๖๒ การโอนหุ้นเมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๖ เนื่องจากมีบุคคลนำประเด็นการถือหุ้นดังกล่าวไปวิพากษ์วิจารณ์ทางการเมือง

เห็นว่า สำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น ณ วันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๖๖ ปรากฏชื่อผู้ถูกร้องเป็นผู้ถือหุ้น ในลำดับที่ ๗๐๖๑ จำนวน ๔๒,๐๐๐ หุ้น (เอกสารหมายเลข ๑๓/๓) รายงานการโอนและรับโอน หลักทรัพย์ของบริษัทหลักทรัพย์ ฟิลลิป (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) ปรากฏข้อมูลเกี่ยวกับผู้ถูกร้อง และหลักทรัพย์ของบริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) จำนวน ๔๒,๐๐๐ หุ้น ว่า วันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๐ ผู้ถูกร้องรับโอนหลักทรัพย์ดังกล่าวจากนายพงษ์ศักดิ์ ลิ้มเจริญรัตน์ เจ้ามรดกบิดาของผู้ถูกร้อง ตามคำสั่งศาลแพ่งกรุงเทพใต้ที่ตั้งผู้ถูกร้องเป็นผู้จัดการมรดกของนายพงษ์ศักดิ์ การโอนหลักทรัพย์ในวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๐ เป็นการรับโอนในฐานะผู้จัดการมรดก ส่วนการระบุสถานะผู้จัดการมรดกในชื่อ หลักทรัพย์ ได้ความว่าไม่สามารถกระทำได้เพราะระบบของศูนย์รับฝากหลักทรัพย์กำหนดไว้เช่นนั้น (เอกสารหมายเลข ๑๑ ถึง ๑๓) อย่างไรก็ตาม ผู้ถูกร้องเป็นทายาทโดยธรรมของนายพงษ์ศักดิ์ ผู้เป็นบิดา ทรัพย์สินมรดกของผู้ตายย่อมตกทอดแก่ทายาทของนายพงษ์ศักดิ์ ทันทีที่นายพงษ์ศักดิ์ ถึงแก่ความตาย เมื่อวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๔๙ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๕๙๙ หุ้นของบริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) ย่อมตกทอดแก่ผู้ถูกร้องและบรรดาทายาทโดยธรรมของ นายพงษ์ศักดิ์นับแต่ วันดังกล่าวแล้ว แม้ต่อมาศาลแพ่งกรุงเทพใต้จะมีคำสั่งตั้งผู้ถูกร้องเป็นผู้จัดการมรดกของนายพงษ์ศักดิ์ ผู้ถูกร้องก็มีหน้าที่จัดการแบ่งปันทรัพย์สินมรดก คือเป็นตัวแทนของทายาทของ นายพงษ์ศักดิ์ที่มีสิทธิในการ รับมรดกของผู้ตายนั้น หาได้มีสิทธิรับทรัพย์สินมรดกของนายพงษ์ศักดิ์ในฐานะผู้จัดการมรดกเพิ่มอีกไม่ เช่นนี้ ผู้ถูกร้องจึงเป็นผู้ถือหุ้นในบริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) นับตั้งแต่วันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๔๙

ส่วนหนังสือสัญญาโอนหุ้นบริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) ระหว่างผู้ถูกร้องกับนายภาวิช ลิมเจริญรัตน์ ฉบับลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๖๑ (เอกสารหมายเลข ถ ๑๗ และ ศ ๑๓๘) นั้น แม้ได้ความว่าทำสัญญาเป็นลายลักษณ์อักษรในวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๖๒ อันถือว่าการโอนหุ้นดังกล่าวได้กระทำตามแบบที่กำหนดไว้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๑๒๙ วรรคสองที่บัญญัติว่า “การโอนหุ้นชนิดระบุชื่อลงในใบหุ้นนั้น ถ้ามิได้ทำเป็นหนังสือและลงลายมือชื่อของผู้โอนกับผู้รับโอน มีพยานคนหนึ่งเป็นอย่างน้อยลงชื่อรับรองลายมือเขียนนั้น ๆ ด้วยแล้ว ท่านว่าเป็นโมฆะ อนึ่ง ตราสารอันนั้นต้องแถลงเลขหมายของหุ้นซึ่งโอนกันนั้นด้วย” ก็ตาม แต่ตามสำเนาบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินที่ผู้ถูกร้องยื่นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีเข้ารับตำแหน่ง ปี ๒๕๖๒ ปรากฏแบบคำขอยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินเพิ่มเติม ฉบับลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๖๒ (เอกสารหมายเลข ศ ๑๑๐ ถึง ศ ๑๑๒) รายการทรัพย์สิน ประเภท ๓ เงินลงทุน ลำดับที่ ๒ ชื่อหลักทรัพย์ บริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) จำนวน ๔๒,๐๐๐ หุ้น มูลค่ารวมตามตราสาร ๔๔,๑๐๐ บาท ระบุหมายเหตุว่า การถือครองหุ้นดังกล่าวเป็นการถือครองแทนทายาทในฐานะผู้จัดการมรดกของบิดา และสำเนาบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีพ้นจากตำแหน่ง ปี ๒๕๖๖ ปรากฏบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน ฉบับลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๖ (เอกสารหมายเลข ศ ๑๑๓) รายการเงินลงทุน ลำดับที่ ๖๓ บริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) จำนวน ๔๒,๐๐๐ หุ้น มูลค่า ณ วันที่มีหน้าที่แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ๔๔,๑๐๐ บาท ระบุหมายเหตุว่า ผู้ถูกร้องในฐานะผู้จัดการมรดกตามคำสั่งศาลได้รับมอบหมายจากทายาทให้รับโอนหลักทรัพย์หุ้นนี้อันเป็นกองมรดกถือครองไว้แทนทายาทอื่นหาได้ระบุหมายเหตุเกี่ยวกับข้อเท็จจริงถึงการโอนหุ้นตามหนังสือสัญญาโอนหุ้นแก่นายภาวิช เมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๖๒ ไม่ ทั้งที่เป็นเรื่องสำคัญที่จะแสดงให้เห็นว่าผู้ถูกร้องไม่มีสิทธิในหุ้นดังกล่าวแล้ว นอกจากนี้ การที่ผู้ถูกร้องเบิกความว่าหุ้นของบริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) เป็นหุ้นที่ไม่สามารถโอนกันผ่านตลาดหลักทรัพย์เนื่องจากเป็นหุ้นที่ไม่ได้รับอนุญาตให้ซื้อขายแล้ว ผู้ถูกร้องจึงไม่ได้โอนหุ้นดังกล่าวให้ทายาทอื่นหรือจัดการอย่างหนึ่งอย่างใด ต่อมาในปี ๒๕๖๖ ผู้ถูกร้องได้รับคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่ของบริษัทหลักทรัพย์ว่าสามารถดำเนินการโอนหุ้นดังกล่าวทางทะเบียนได้ผ่านทางบริษัทศูนย์รับฝากหลักทรัพย์ (ประเทศไทย) จำกัด อันแสดงให้เห็นว่าการที่ผู้ถูกร้องไม่ดำเนินการโอนหุ้นทางทะเบียนให้เสร็จสิ้นตั้งแต่ปี ๒๕๖๒ เป็นการดำเนินการที่คลาดเคลื่อนและไม่ได้ตรวจสอบหลักเกณฑ์การโอนหลักทรัพย์ให้ถูกต้องครบถ้วน ทั้งที่การดำเนินการของผู้ถูกร้องเพื่อโอนหุ้นเมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๖ สามารถกระทำให้แล้วเสร็จได้ภายในวันเดียว ปรากฏตามใบคำขอโอนหลักทรัพย์ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๖ ที่ผู้ถูกร้องยื่นต่อบริษัทหลักทรัพย์ ฟิลลิป (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) (เอกสารหมายเลข ศ ๙๒/๒) และรายงานการถือหลักทรัพย์ที่ฝากไว้ในบัญชีบริษัทผู้ออก

หลักทรัพย์ของบริษัทศูนย์รับฝากหลักทรัพย์ (ประเทศไทย) จำกัด ที่ระบุนวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๖ เป็นวันที่ผู้ถูกร้องขาดจากการเป็นผู้ถือหลักทรัพย์บริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) ดังนั้น เมื่อพิจารณาจากข้อพิรุธเหล่านั้นจึงยังฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกร้องทำสัญญาโอนหุ้นดังกล่าวจริง เชื่อว่าเป็นการสร้างเรื่องทำสัญญาโอนหุ้นกันในภายหลัง ผู้ถูกร้องจึงเป็นผู้ถือหุ้นในบริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) นับตั้งแต่วันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๔๙ จนถึงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๖ ข้อโต้แย้งดังกล่าวของผู้ถูกร้องฟังไม่ขึ้น

สำหรับข้อโต้แย้งของผู้ถูกร้องที่ว่า ผู้ถูกร้องไม่มีอำนาจครอบงำกิจการของบริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) เนื่องจากพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๒๔๗ บัญญัติให้การกระทำให้ตนหรือบุคคลอื่นเป็นผู้ถือหลักทรัพย์ในกิจการรวมกันถึงร้อยละยี่สิบห้าขึ้นไปของจำนวนสิทธิออกเสียงทั้งหมดของกิจการนั้น ให้ถือว่าเป็นการเข้าถือหลักทรัพย์เพื่อครอบงำกิจการ เว้นแต่การเป็นผู้ถือหลักทรัพย์นั้นเป็นผลจากการได้มาโดยทางมรดก เมื่อผู้ถูกร้องถือหุ้นบริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) จำนวน ๔๒,๐๐๐ หุ้น ปรากฏตามสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น ณ วันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๖๖ โดยหุ้นสามัญของบริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) มีจำนวน ๑,๒๐๖,๖๙๗,๔๐๐ หุ้น (เอกสารหมายเลข ถ ๓๙) คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๐.๐๐๓๔๘ ของจำนวนหุ้นสามัญทั้งหมดของบริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) ถือว่าเป็นสัดส่วนที่น้อยมากนั้น เห็นว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๙๘ เป็นบทบัญญัติที่มีพัฒนาการมาจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๖๕ วรรคหนึ่ง ที่บัญญัติว่า “สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาต้อง ... (๔) ไม่กระทำการอันเป็นการต้องห้ามตามมาตรา ๔๘” และมาตรา ๔๘ ที่บัญญัติว่า “ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะเป็นเจ้าของกิจการหรือถือหุ้นในกิจการหนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ หรือโทรคมนาคม มิได้ ไม่ว่าในนามตนเองหรือให้ผู้อื่นเป็นเจ้าของกิจการหรือถือหุ้นแทน หรือจะดำเนินการโดยวิธีการอื่นไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมที่สามารถบริหารกิจการดังกล่าวได้ในทำนองเดียวกับการเป็นเจ้าของกิจการหรือถือหุ้นในกิจการดังกล่าว” โดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ นำหลักการดังกล่าวมาบัญญัติไว้แยกเป็นสองมาตรา คือ มาตรา ๙๘ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๗ รัฐสภา ส่วนที่ ๒ สภาผู้แทนราษฎร บัญญัติว่า “บุคคลผู้มีลักษณะดังต่อไปนี้ เป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ... (๓) เป็นเจ้าของหรือถือหุ้นในกิจการหนังสือพิมพ์หรือสื่อมวลชนใด ๆ” และมาตรา ๑๘๔ วรรคหนึ่ง เป็นบทบัญญัติในหมวด ๙ การขัดกันแห่งผลประโยชน์ โดยบัญญัติว่า “สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาต้อง ... (๔) ไม่กระทำการ ใด ๆ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม อันเป็นการขัดขวางหรือแทรกแซงการใช้สิทธิหรือเสรีภาพของหนังสือพิมพ์หรือสื่อมวลชนโดยมิชอบ” ซึ่งทั้งมาตรา ๙๘ (๓) และมาตรา ๑๘๔ วรรคหนึ่ง (๔) เป็นหนึ่งในเหตุที่มีผลให้สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

สิ้นสุดลงตามมาตรา ๑๐๑ (๖) และ (๗) ตามลำดับ โดยมาตรา ๙๘ (๓) กำหนดห้ามเป็นเจ้าของหรือผู้ถือหุ้นในกิจการดังกล่าวก่อนดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ส่วนมาตรา ๑๘๔ วรรคหนึ่ง (๔) หมายความว่าผู้กระทำการอันเป็นการต้องห้ามจะต้องดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก่อน ไม่รวมถึงการถือหุ้นที่มีมาก่อนการดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร อย่างไรก็ตาม มาตรา ๙๘ (๓) ได้กำหนดให้การเป็นผู้ถือหุ้นดังกล่าวเป็นลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งหมายความรวมถึงกรณีการถือหุ้นก่อนดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแล้วยังคงความเป็นผู้ถือหุ้นดังกล่าวจนถึงวันสมัครรับเลือกตั้ง หรือเป็นการถือหุ้นในขณะที่ดำรงตำแหน่ง เช่นนี้ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๙๘ (๓) ห้ามการเข้าถือหุ้นในบริษัทที่ต้องห้าม โดยไม่ได้ระบุว่าจะต้องถือหุ้นจำนวนเท่าใด และไม่ได้ระบุว่าจะต้องมีอำนาจบริหารงานหรือครอบงำกิจการหรือไม่ ฉะนั้น การถือหุ้นเพียงหุ้นเดียวย่อมเป็นการถือหุ้นตามความหมายในรัฐธรรมนูญนี้แล้ว แม้ผู้ถือหุ้นจะไม่มีอำนาจบริหารหรือครอบงำกิจการก็ตาม การที่รัฐธรรมนูญบัญญัติห้ามการถือหุ้นไว้ชัดเจนก็เพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง รวมทั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา มีช่องทางที่จะใช้หรือถูกใช้ตำแหน่งหน้าที่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบในทางใดทางหนึ่ง ทำให้ข้อโต้แย้งของผู้ถูกร้องข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

อย่างไรก็ตาม แม้ผู้ถูกร้องมีชื่อเป็นผู้ถือหุ้นในบริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) ตามสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น ณ วันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๖๖ ลำดับที่ ๗๐๖๑ จำนวน ๔๒,๐๐๐ หุ้น และหลังการเลือกตั้งวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๖๖ ผู้ถูกร้องยังคงเป็นผู้ถือหุ้นในบริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) ก็ตาม แต่เมื่อได้วินิจฉัยมาข้างต้นว่าบริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) มิได้ประกอบกิจการหนังสือพิมพ์หรือสื่อมวลชนใด ๆ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๙๘ (๓) การที่ผู้ถูกร้องถือหุ้นในบริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) จึงไม่มีลักษณะต้องห้ามมิให้ผู้ถูกร้องใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๙๘ (๓) และไม่ทำให้สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้ถูกร้องสิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๑ (๖) ได้

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงวินิจฉัยว่า สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้ถูกร้องไม่สิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๑ (๖) ประกอบมาตรา ๙๘ (๓)

9/พพ 111/16-4
(นายวิรุฬห์ แสงเทียน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ